

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1359/05
01.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, Биљане Драгојевић и мр. Љубице Јеремић, чланова већа, у парници тужилаца: АА и ББ, чији је пуномоћник ВВ, адвокат, против туженог ГГ, чији је пуномоћник ДД, уз учешће умешача на страни овог туженог ЂЂ, чији је пуномоћник ЕЕ, адвокат, и тужене ЖЖ, чији је пуномоћник ЗЗ, адвокат, ради отклоњења нужног дела и својине, одлучујући о ревизијама тужених и умешача изјављеним против пресуде Округног суда у Чачку Гж.1320/04 од 9.децембра 2004. године, у седници одржаној 1.јуна 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као НЕОСНОВАНЕ ревизије туженог ГГ, пуномоћника умешача на страни овог туженог адвоката ЕЕ и тужене ЖЖ, изјављене против пресуде Округног суда у Чачку Гж. 1320/04 од 9.децембра 2004. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Гучи П.31/03 од 11.октобра 2004. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се утврди да је тестаментом пред сведоцима од 1.октобра 1986. године, који је оставио пок. ИИ окрњен је нужни део тужилаца као законских наследника те да се утврди да су тужиоци власници на по 1/8 имовине која је ближе у опредељена оспорене пресуде и да је тужени ГГ то дужан признати и дозволити тужиоцима да у поступку физичке деобе издвоје своје делове и да се као власници упишу као јавним књигама катастра непокретности у ____. Ставом другим изреке одбачена је као недозвољена тужба тужилаца АА и ББ против туженог ГГ у делу којим су тужиоци тражили да се утврди да је тестаментом пред сведоцима од ____ године, који оставио сада пок. ИИ окрњен нужни део тужилаца као законских наследника те да се утврди да су тужиоци власници са по __ кп. __ КО __ те да је тужени то дужан признати и дозволити тужиоцима да у поступку физичке деобе издвоје своје делове и да се као власници упишу у јавне књиге у катастар непокретности у ____. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је уговором о поклону закључен између сада пок. ИИ и сина му ГГ оверен код Општинског суда у ____ године под Ов. __ окрњен нужни део тужилаца као законских наследника пок. ИИ па се утврђује да су тужиоци у односу на туженог ГГ власници на делу од по __ имовине која је ближе опредељена у изреци првостепене пресуде у ставу трећем као и да су тужиоци у односу на тужену ЖЖ власници на по __ од кп. __ све КО __ па уговор о купопродаји закључен између ГГ и ЖЖ и оверен код Општинског суда у ____ под Ов. __ од ____ године у том делу у односу на тужиоце не производи правно дејство што су тужени дужни признати и дозволити да тужиоци своје делове издвоје у поступку физичке деобе и да се као власници упишу у јавне књиге катастар непокретности у __ све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке туженици су обавезани да тужиоцима као солидарним повериоцима исплате на име парничних трошкова и то тужени ГГ износ 49.040,00 динара, а тужена ЖЖ и тужени ГГ као солидарни дужници износ од 21.375,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Округног суда у Чачку Гж. 1320/04 од 9.децембар 2004. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и умешача и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде Окружног суда првотужени ГГ, умешач на његовој страни тужена ЖЖ изјавили су благовремено ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Неосновани су наводи у ревизијама о погрешној примени материјалног права.

У поступку је утврђено да је првотужени ГГ као давалац издржавања са оцем странака (ГГ и АА) а дедом тужиоца ББ сада пок. ИИ, као примаоцем издржавања, закључио уговор о доживотном издржавању оверен под Р.број ___ од ____ године. Овим уговором првотужени ГГ се обавезао да ће издржавати примаоца издржавања и његову супругу, овде умешача ЈЈ, а као накнаду за дато издржавање прималац издржавања после своје смрти преноси у својину првотуженом ГГГ сву своју имовину осим дела од 1/3 кп. ___ КО ____. Дана ____. године, пок. ИИ је сачинио писмени тестамент пред сведоцима, којим је првотуженог одредио за наследника такође на имовини која је предмет уговора о доживотном издржавању, а након тога дана ____. године, пок. ИИ је са туженим закључио уговор о поклону оверен код суда под Ов.број ____, којим је првотуженом поклонио имовину која је била предмет наведеног уговора о доживотном издржавању, и по том уговору о поклону се тужени уписао у јавне књиге као власник предметних непокретности. Претходно уговор о доживотном издржавању није био раскинут.

Даље је утврђено да је првотужени ГГ уговором о купопродаји Ов. ___ од ____. године, друготуженој ЖЖ продао кп. ___ КО ____, која је између осталих била предмет уговора о поклону.

На основу таквог чињеничног утврђења нижестепени судови су закључили да је уговором о поклону закључен између сада пок. ИИ и првотуженог ГГ окрњен нужни наследни део тужилаца као законских наследника и да су тужици у односу на првотуженог ГГ власници у делу од по 1/8 имовине означене у изреци пресуде. Уговор о купопродаји закључен између тужених не производи правно дејство у односу на тужиоце јер је предмет уговора парцела која иначе предмет наведеног уговора о поклону. Према разлозима судова уговор о доживотном издржавању и по форми и по садржи закључен је према одредби из члана 117. Закона о наслеђивању из 1974. године, према коме се предаја имовине у својину одлаже до смрти примаоца издржавања, што значи да примаоци издржавања остаје власник имовине па исту може слободно отуђити. У конкретном случају примаоц издржавања је то и учинио, јер је непокретности, које су биле предмет уговора о доживотном издржавању поклонио првотуженом ГГ накнадним закључењем уговора о поклону од ____ године, а на основу кога се тужени укњижио као власник у јавне књиге.

Правилан је закључак судова о основаности тужбеног захтева тужилаца у побијаном делу. У обрзложењу побијане пресуде наведени су јасни и правилни разлози, које прихвата и Врховни суд. Указивање у ревизији да су судови занемарили одлучну чињеницу да је стварна воља уговарача сада пок. ИИ и првотуженог ГГ била изражена у уговору о доживотном издржавању, имајући при томе у виду да је првотужени као давалац издржавања све време издржавао сада пок. ИИ и умешача сада пок. ЈЈ као његову супругу и да питање правног опстанка наведеног уговора није доведено сачињавањем уговора о поклону, није основано. Наиме, из наведеног уговора о доживотном издржавању се види да је предаја имовине у својини туженом као даваоцу издржавања одложена до смрти примаоца издржавања. То значи да је прималац издржавања остао сопственик имовине која је предмет уговора из чега произлази да је могао слободно отуђити. У конкретном случају он је то и учинио, јер је непокретност која је представља предмет уговора поклонио туженом накнадним закључењем уговора о поклону од ____ године, на основу којих се тужени укњижио као власник у јавне књиге. Дакле, предмет уговора о доживотном издржавању је отпао, а без предмета нема ни уговора о доживотном издржавању, који је строго формални правни посао који се између осталог односи на предмет уговора – непокретности које су постојале у тренутку закључења уговора. У конкретном случају првотужени као давалац издржавања је пропустио да своје право из уговора упише у јавну књигу (члан 118. Закона о наслеђивању из 1974. године).

Дакле, закон, да би даваоце издржавања заштитио од изигравања, овом одредбом дозволио је да давалац издржавања своје право може уписати у јавне књиге. Какав би то упис био, предбележба, забележба, забрана отуђења, итд. зависи од воље уговорних страна. Међутим, у овом случају тога није

било. Не могу се прихватити наводи ревизије да је уговор о поклону симулован, а да је заиста права воља уговорника била да правно опстане уговор о доживотном издржавању, а да је уговор о поклону био само чин изигравања пореских обавеза, имајући у виду да би се радило о беспредметном послу. По схватању Врховног суда уговор о доживотном издржавању је остао без предмета, и не производи никакво правно дејство, те се не може уговор о поклону као самостални правни посао доводити с тим у везу.

Супротно наводима у ревизији друготужене, у поступку је несумњиво утврђено да је њеном супругу пок. Милутину, и друготуженој лично било познато да се води парница у погледу предмета њиховог купопродајног уговора који су закључили са првотуженим ГГ У таквој ситуацији нижестепени судови су правилно закључили да се ради о несавесном прибавиоцу и у погледу реченог судови правилно закључују применом одредби члана 280. до члана 285. Закона о облигационим односима о побијању дужникових правних радњи. Остала истицање у ревизији о погрешној примени материјалног права у суштини се односе на утврђено чињенично стање и оцену доказа што није ревизијски разлог у смислу члана 385. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз